

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 3Csp/29/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919201044
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Krajčiová
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2019:5919201044.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudkyňou JUDr. Renátou Krajčiovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35831154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto (pôvodný žalobca: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., IČO: 31320155, so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava-Ružinov), zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37927795, proti žalovanej: S. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, o zaplatenie 888,85 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 353,41 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 01.10.2016 do zaplatenia, a to všetko v splátkach vo výške 40,00 eur mesačne splatných do posledného dňa v kalendárnom mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti výroku tohto rozsudku, až do úplného zaplatenia dlžnej sumy pod sankciou straty výhody splátok.

II. V ostatnej časti súd žalobu zamietla.

III. Súd priznáva žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 20,48%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodnutím vydaným súdnym úradníkom.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 25.06.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 888,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 01.10.2016 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzatvorili spolu dňa 05.06.2014 zmluvu o pôžičke č. 6179432/50490944 (evidenčné číslo zmluvy/príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku vo výške 1.000,00 eur („Schválená výška pôžičky“). Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 30,79 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1.847,40 eur. Do dnešného dňa uhradila žalovaná z vyššie uvedenej zmluvy sumu 646,59 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia listom z dňa 06.07.2016 - Predžalobná upomienka vyzvala žalovanú k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanej dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalovanú upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.09.2016 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom z dňa 25.09.2016 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto

však neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v predžalobnej upomienke sa žalovaná dostala do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne žalobcovi vzniklo v zmysle § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplateniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. K uvedenému žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/447/2016. Do dnešného dňa žalovaná dlžné splátky neuhradila. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 12.4 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 888,85 eur. Žalobca si týmto zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde je obvyklá doba na doručenie najviac 5 dní. V zmysle článku 15.2 zmluvných podmienok sa zásielka považuje za doručení piatym dňom od podania na poštovú prepravu. Zmluvnú pokutu, evidovanú v prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 104,83 eur si žalobca v tomto konaní neuplatnil. Ku dňu podania žalobného návrhu mala žalovaná uhradiť sumu 1.535,44 eur /označené v prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“/. Uvedenú sumu (ďalej ako „istina“) tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatení: počet splátok 26, výška splátky 30,79 eur, suma splátok (počet*výška) 800,54 eur, suma po zosplatení 734,90 eur, spolu istina 1.535,44 eur. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaná uhradila sumu 646,59 eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Uvedená suma je v prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“. Súčasťou pohľadávky žalobcu a sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 0 eur. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením t.j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Na základe vyššie uvedeného, celkovú výšku dlžnej sumy žalovanej ku dňu podania návrhu tvorí: Istina 1.535,44 eur + Náklady na vymáhanie 0 eur - Prijaté úhrady 646,59 eur = žalovaná suma 888,85 eur. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 104,83 eur, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje: zostatok 993,68 eur - pokuta 104,83 eur = žalovaná suma 888,85 eur.

2. Žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe, doručenom súdu dňa 22.08.2019 poukázala na to, že žalobca v návrhu na vydanie platobného rozkazu uviedol, že jej bol doručení list s názvom: „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ zo dňa 25.09.2016, ktorým jej mal byť úver zosplatený ku dňu 19.09.2016. Potvrdenie o doručení, resp. potvrdenie o odoslaní tohto dokumentu však žalobca nepredložil. Nie je si vedomá, že by jej bol uvedený dokument doručení - uvedeným dokumentom nedisponuje. Oboznámila sa s ním až ako s prílohou návrhu na vydanie platobného rozkazu v tomto konaní. Na základe uvedeného má za to, že žalobca neuniesol svoje dôkazné bremeno a nepreukázal skutočnosť, na ktorej svoj návrh zakladá, t.j. že splatnosť úveru nastala dňa 19.09.2016. Nakoľko sporové konanie je konaním návrhovým, žalobca je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením dôkazného bremena. Keďže žalobca žiadnym listinným dôkazom nepreukázal tvrdenie, že právny predchodca žalobcu (spoločnosť Consumer Finance Holding a.s.) vyhlásil predčasnú splatnosť predmetného úveru ku dňu 19.09.2016, na základe čoho sa domáha zaplatenia pohľadávky v tomto konaní, žalobca podľa jej názoru neuniesol dôkazné bremeno. Žalobca v konaní preukázal, že ju Predžalobnou upomienkou zo dňa 06.07.2016 právny predchodca žalobcu vyzval k úhrade nedoplatku vo výške 92,37 eur a upozornil ju, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 05/2016, bude spoločnosť oprávnená úver zosplatiť. Obsahom predmetnej upomienky však nebolo vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Žalobca v konaní nepreukázal, že k zosplateniu úveru skutočne došlo. Žalobca v konaní predložil iba listinu Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 25.09.2016, z obsahu ktorej nevyplýva, že by k zosplateniu úveru malo dôjsť dňom 19.09.2016. Nie je preto zrejmé, akým spôsobom mal právny predchodca žalobcu zosplatiť úver práve k dátumu 19.09.2016 tak, ako to tvrdí v návrhu na vydanie platobného rozkazu žalobca. Navyše žalobca doposiaľ súdu nepredložil listinu preukazujúcu, že jej bolo predmetné Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 25.09.2016 žalobcom zaslané. V konaní nebola doposiaľ predložená ani doručka preukazujúca prevzatie takejto listiny. Podľa bodu 15.2 Doručovanie zmluvných podmienok zmluvy o pôžičke zo dňa 05.06.2014 sa písomné zásielky považujú za doručené okamihom, kedy klient príslušnú zásielku obdrží, inak piatym dňom keď bola písomnosť podľa údajov spoločnosti daná na poštovú prepravu na poslednú známu adresu klienta.

Z uvedeného vyplýva, že žalobca by mal disponovať údajmi o zasielaní zásielok poštovou prepravou klientom. Keďže žalobca doposiaľ nepreukázal, že Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 25.09.2016 zaslal a nepredložil ani doručenkou preukazujúcu prevzatie takejto listiny, má za to, že k zosplatneniu úveru nedošlo. Aj v prípade, ak by žalobca preukázal zaslanie predmetného dokumentu, uvedené by nepreukazovalo, že k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo ku dňu 19.09.2016, ako tvrdí v žalobe. Navrhla okresnému súdu návrh žalobcu zamietnuť v celom rozsahu (pričom zamietnutie návrhu žalobcu nemá vplyv na uplatnenie si pohľadávky v inom konaní, v ktorom žalobca nebude zakladať svoj návrh na zosplatnení úveru). V zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere mi bolo poskytnutých 1.000,- eur, pričom jednotlivými splátkami právnenmu predchodcovi žalobcu uhradila sumu 646,59 eur. Rozdiel týchto súm predstavuje sumu 353,41 eur. Požičané: 1.000,00 eur, Vrátené: 646,59 eur, Dlžná suma na istine: 353,41 eur, Žalovaná suma: 888,85 eur s prísl. Uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere je od svojho vzniku zmluvným vzťahom medzi spotrebiteľom a dodávateľom a zmluva, ktorá bola medzi právnym predchodcom žalobcu a ňou uzatvorená, je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Ako spotrebiteľ nemohla individuálne ovplyvniť obsah predpripravenej zmluvy, keďže táto bola vyhotovená ako formulár, ktorý bol vopred úplne celý vypísaný a vyplnený. Právny predchodca žalobcu bol v čase uzavretia zmluvy v postavení veriteľa a zároveň dodávateľa s poukazom na predmet jeho podnikania a ona bola v postavení spotrebiteľa, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej ani podnikateľskej činnosti. Zmluva teda podľa jej názoru napĺňa všetky základne črty spotrebiteľskej zmluvy. Tento právny vzťah sa preto spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (zákon o ochrane spotrebiteľa). Zmluva o spotrebiteľskom úvere č.1392003 zo dňa 05.06.2014 v časti III. obsahuje zmätočné údaje. Napriek tomu, že pri podpise zmluvy nemala záujem o poistenie, nebola možnosť dostať úver bez toho, aby pristúpila aj k poisteniu úveru. Zmluva jej bola daná k podpisu predvyplnená spolu s vyznačením poistenia, za ktoré bude mesačne hradiť neurčitú sumu. Celkové náklady spotrebiteľa sú v zmluve vyčíslené vo výške 795, 20 eur. Mesačná splátka s poistením vo výške 30,79 eur vynásobená počtom splátok (60) však predstavuje sumu 1.847,40 eur. Po odrátaní poskytnutej sumy (1.000,- eur) je reálna výška celkových nákladov 847,40 eur, čo je o 52,20 eur viac, ako je uvedené v zmluve. V zmluve ďalej absentuje presné vyčíslenie mesačnej splátky poistenia a jej splatnosť. Taktiež je v zmluve uvedená položka „Mesačná splátka (Ak)“ vo výške 29,92 eur, čo vytvorilo neistotu, akú splátku má hradiť. V zmluve chyba údaj požadovaný § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon výslovne vyžaduje špecifikáciu splátky, aká časť z nej náleží istine, aká časť úroku a koľko z nej predstavujú prípadné poplatky. Splátky v zmysle požiadavky zákonnej úpravy musia byť špecifikované, teda rozpísané podľa hodnoty istiny a hodnoty úroku, príp. poplatkov v jednotlivých splátkach. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca ani vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosť uvedenú v§9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. - a to všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Údaj o RPMN patrí medzi najdôležitejšie údaje , ktoré poskytujú spotrebiteľovi informáciu, aká je skutočná cena daného úveru. Podľa § 2 písm. i) Zákona číslo 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy, ročnou percentuálnou mierou nákladov sa rozumie celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. Uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN je obligatórnou náležitosťou aj podľa transponovanej smernice európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 odsek 2 písm. g/ cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery“. Má za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 05.06.2014 neobsahuje ani túto náležitosť. Obsahuje iba údaj o výške RPMN, pričom predpoklady, ako vstupné údaje, ktoré použil právny predchodca žalobcu ako veriteľ na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov nie sú v zmluve špecifikované, čo spôsobuje dôsledok uvedený v § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Rovnako ročná úroková sadzba uvedená v časti III. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere je podľa jej názoru neprimeraná a v rozpore s dobrými mravmi. Podľa priemerných úrokových sadzieb poskytovaných peňažnými ústavami za obdobie jún 2014 (podľa NBS), bola priemerná úroková sadzba úverov 12,61%. Ročná úroková sadzba vo výške 29,3 % v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere viac ako dvojnásobne prevyšuje priemerné úrokové sadzby úverov, ktoré poskytovali peňažné ústavy. Napriek tomu, že maximálna výška úrokov pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohode zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka a nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav

pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzatvorenia zmluvy. Zároveň poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo/26/2011 zo dňa 26.04.2012. V prípade, že by sa okresný súd nestotožnil s jej názorom uvedeným v tomto odpore a návrhu žalobcu by vyhovel, vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že žalobca má nárok iba na rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru 1.000,00 eur a úhradami, ktoré žalobcovi zaplatila vo výške 646,59 eur, t. j. sumu 353,41 eur.

3. Replika žalobcu. Žalobca uviedol, že uzatvorená zmluva aj s poukazom na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Žalobca vo vzťahu k náležitosti rozpisu splátok odkázal na aktuálne uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018, sp.zn. 3Cdo/146/2017. Vo vzťahu k preukázaniu náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. odkázal na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, kde sa uvádza, že Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Uvedené je možné doplniť aj o súčasnú právnu úpravu v zákone č. 129/2010 Z. z., z ktorého vyplýva, že je postačujúce, ak rozpis jednotlivých položiek každej splátky sa uvádza v amortizačnej tabuľke, ktorá nie je automaticky súčasťou každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a povinnosť ju vydať má veriteľ na základe žiadosti dlžníka/spotrebiteľa. Zároveň poukázal aj na ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR ako najvyššej súdnej inštancie v sústave všeobecných súdov, a to predovšetkým uznesenie NS SR z 17.04.2018 sp.zn. 3Cdo/56/2018 alebo uznesenie NS SR z 23.04.2018 sp.zn. 4Cdo/211/2017, kde súd poskytol dostatočné odôvodnenie uvedenej náležitosti spotrebiteľského úveru aj s poukazom na Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES. Nad rámec uvedených skutočností je žalobca toho názoru, že z hľadiska teórie práva a právnej sily jednotlivých predpisov je potrebné dodržiavať právne akty Európskej únie, teda že vnútroštátne zákony sa musia vykladať vo svetle práva Európskej únie. Pokiaľ nie je možné priznať smernici priamy účinok nastupuje do popredia nepriamy účinok právnych aktov Európskej únie. Nepriamy účinok smerníc je vyjadrením potreby tzv. eurokonformného výkladu, teda že zákonodarca členského štátu musí prijímať predpisy, ktoré nie sú v rozpore s právom, ktoré z hľadiska postavenia disponuje vyššou právnou silou. Pokiaľ teda došlo k nesprávne výkladu znenia smernice, kde slovenský zákonodarca išiel nad rámec ustanovení smernice, uvedené konanie by malo mať rovnaké právne účinky ako v prípadoch keď je smernica aplikovaná nesprávne, resp. nie je transponovaná v predpísanej transpozičnej lehote. V takom prípade sa môžu tak právnické ako aj fyzické osoby dovolávať práv a povinností vyplývajúcich priamo z aktu Európskej únie. Pokiaľ smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ ES jasne deklaruje, že rozpis splátok v členení na istinu, úroky a poplatky nie je potrebný, zákonodarca musí tento právny výklad dodržiavať. Nie je možné tak konať a rozhodovať v rozpore so znením právnych aktov Európskej únie, ku ktorým vyššie uvedená smernica nepochybne patrí. Vo vzťahu k existencii náležitosti podľa §9 ods. písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca poukazuje na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, kde sa uvádza: „Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky povinné náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ V tejto súvislosti poukázal na tú skutočnosť, že termín konečnej splatnosti je priamo uvedený v uzatvorenej zmluve pričom v spojení so zmluvnými podmienkami, s ktorými sa žalovaný oboznámil sú tieto hodnoty vyjadrené. Zároveň uviedol, že splátky sú splatné v zmysle čl. V Zmluvy do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a v zmysle čl. 6 bod 6.2 Zmluvných podmienok je prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Uzatvorená zmluva v spojení so zmluvnými podmienkami tak preukazuje, že termín konečnej splatnosti so splácaním po dobu 60 mesiacov pripadal na dátum 20.06.2019. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatením bola žalovanej adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bola žalovaná upozornená na možnosť zosplatenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. K otázke zosplatenia uviedol, že žalovaná sa mohla o zosplatení dozvedieť najneskôr dorúčením podanej žaloby. Žalobca uviedol, že predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovanej s jej obsahom. Žalobca je toho názoru, že uplatňované úroky zo zmluvy nie sú v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaná bola riadne oboznámená so všetkými parametrami uvedenej zmluvy, pričom tieto nerozporevala a vykonávala úhrady v zmluvne predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku. Na základe uvedených skutočností žalobca zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu.

4. Duplika žalovanej. Žalobca vo svojom vyjadrení nedoplnil žiadne nové dôkazy a jeho tvrdenia v ňom uvedené sú len vyjadrením jeho právneho názoru. Vzhľadom na uvedené nepovažuje za potrebné ďalšie vyjadrenie, trvá na všetkých skutočnostiach uvedených v jej vyjadrení zo dňa 19.08.2019 a právne posúdenie veci ponecháva na úvahe súdu.

5. Žalobca podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 08.11.2019 súdu oznámil, že počas konania došlo k postúpeniu žalovanej pohľadávky na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., ktorá je tak novým hmotnoprávnym veriteľom žalovanej pohľadávky. Vzhľadom na postúpenie pohľadávky uplatnenej v tomto súdnom konaní na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. týmto v zmysle ust. § 80 ods. 1 CSP navrhol, aby súd pripustil zmenu účastníkov konania tak, aby do tohto konania vedeného pred tunajším súdom na strane žalobcu namiesto spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s. vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom: Mýtina 48, 811 07 Bratislava. Žalobcom predložená úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15, ako aj rozsudok Súdneho dvora EÚ sp.zn. C-331/2018. Na zaplatení žalovanej sumy trval naďalej v celom rozsahu. Námieta neprímeranosti výšky odplaty je nedôvodná. Žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 1.000,00 eur, ktorý sa zaviazala vrátiť v 60 pravidelných mesačných splátkach á 29,92 eur. Navýšenie úveru predstavuje len zmluvne dojednaný úrok. Celková čiastka, ku ktorej zaplateniu sa žalovaná zaviazala predstavuje 1.795,20 eur. Celkové náklady spotrebiteľa s úverom predstavujú 795,20 eur. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 29,29%. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery vo výške do 1.500,00 eur vrátane so splatnosťou od 1 do 5 rokov zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MF SR v súlade s ust. § 21 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z. v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1.štvrtrok 2014 so stavom ku dňu 31.03.2014 predstavovala 49,67% tak, ako je táto hodnota uvedená v úverovej zmluve (priemerná hodnota RPMN). Súdna prax zaujala názor, že postup súdu podľa § 3 ods. 1 OZ má miesto len vo výnimočných situáciách, napr. v prípade šikanózneho výkonu práva účastníkom zmluvného vzťahu. Korektív dobrých mravov nesmie byť na ujmu princípu právnej istoty a nesmie neprímerane oslabovať subjektívne práva účastníkov vyplývajúce z právnych noriem. Nie výška úrokovej sadzby, ale celková výška odplaty vyjadrená prostredníctvom RPMN je rozhodujúcim faktorom pre ustálenie celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom. Veličina vyjadrená prostredníctvom RPMN predstavuje celkovú odplatu spojenú s úverom, t.j. navýšenie úveru, ktoré je povinný dlžník veriteľovi zaplatiť a tento faktor je rozhodujúci pre ustálenie primeranosti odplaty. Výška dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 29,29% neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 platného a účinného od 01.09.2014. Napriek skutočnosti, že uvedené pravidlo maximálneho stropu výšky odplaty nebolo v čase dojednávania úverovej zmluvy v platnosti, žalobca zastáva názor, že pokiaľ sám zákonodarca považuje odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi do výšky 2x priemernej RPMN za akceptovanú, v takom prípade výška dojednanej odplaty dojednaná v predmetnej úverovej zmluve, nemôže byť označená za neprímeranú a v rozpore s dobrými mravmi. Dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 29,29% nepresahuje 2x váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov zverejneného MF SR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1.štvrtrok 2014 so stavom ku dňu 31.3.2014 vo výške 17,99% a zároveň nepresahuje 2x priemernej výšky RPMN zverejnenej MF SR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1.štvrtrok 2014 so stavom ku dňu 31.03.2014 vo výške 49,67% pre obdobné úvery. Dojednaná odplata je primeraná, v súlade so zákonom (ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy) a dobrými mravmi.

6. Okresný súd Ružomberok uznesením zo dňa 15.11.2019 č.k. 3Csp/29/2019-94 pripustil, aby do konania na miesto žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31320155, Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, vstúpil ako žalobca: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35831154, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava.

7. Pojednávania konaného dňa 12.12.2019 sa nezúčastnil žalobca, jeho právny zástupca ani žalovaná. Právny zástupca žalobcu podaním doručeným súdu dňa 09.12.2019 ospravedlnil neprítomnosť svojou

a žalobcu z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a nenavyšovania trov konania v súlade so zásadou hospodárnosti konania, na žalobe zotrval v plnom rozsahu. Žalovaná svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnila podaním doručeným súdu dňa 10.12.2019 z pracovných dôvodov, keď v uvedenom termíne bude v Rakúsku, kde pracuje ako opatrovatelka. Preto súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovanej.

8. Súd sa v rámci vykonaného dokazovania oboznámil aj s obsahom listín založených v spise, a to najmä prehľad splátok a úhrad od 05.06.2014 do 30.04.2019, zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 1392003 zo dňa 05.06.201, predžalobná upomienka zo dňa 06.07.2016 vrátane fotokópie doručky, oznámenie o vyhlásení o okamžitej splatnosti úveru zo dňa 25.09.2016, súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2014 stav ku dňu 31.03.2014, priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, žiadosť o splátkový kalendár žalovanej zo dňa 19.08.2019 vrátane prílohy priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, príloha č.3 rámcová zmluva o postúpení pohľadávok, rámcová zmluva o postúpení pohľadávok, žiadosť o postúpenie a prevod, súhrnné informácie o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2014 čl. stav ku dňu 31.03.2014.

9. Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu 05.06.2014 (dátum uzatvorenia zmluvy o úvere), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy:

d) zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu 05.06.2014, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 05.06.2014, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 05.06.2014, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 05.06.2014, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 52 ods. 1,3,4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 05.06.2014:

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1,2,3,5,6,9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 05.06.2014:

(1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

(3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

(5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

(6) Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

(9) Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 369 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu 01.10.2016 (vstup žalovanej do omeškania s plnením peňažného dlhu voči žalobcovi):

(1) Ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

(2) Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

(3) Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 01.10.2016, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu 01.10.2016, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

10. Súd mal preukázanú existenciu právneho vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou na základe uzatvorenej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1392003 dňa 05.06.2014, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanej vo výške 1.000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v pravidelných mesačných splátkach v počte 60, v sume mesačnej splátky 29,92 eur, splátka s poistením vo výške 30,79 eur (sadzba poistenia 2,9 %, mesačná výška poistenia 0,87 eur) bola uvedená celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť vo výške 1.795,20 eur, celkové náklady spotrebiteľa vo výške 795,20 eur, dátum prvej splátky do 20.07.2014, dátum každej ďalšej splátky k 20. dňu v mesiaci, termín konečnej splatnosti úveru 06/2019, fixná ročná úroková sadzba 29,3% ročne, RPMN banky 29,29 %, priemerná RPMN 49,67 %.

11. V zmysle bodu 13.2 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere pod názvom Vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou, ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako tri mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Súd mal preukázané, že vzhľadom na porušenie povinnosti žalovanej splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas právny predchodca žalobcu listom zo dňa 06.07.2016 označeným ako Predžalobná upomienka

vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok, a to v poskytnutej dodatočnej lehote, súčasne s upozornením, že ak v stanovenej lehote nedôjde k úhrade aspoň najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnený úver zosplatniť. Súd mal preukázané doručenie tohto listu žalovanej dňa 20.07.2017 z doručenky. Nakoľko k úhrade dlžných splátok zo strany žalovanej nedošlo, žalobca dňa 19.09.2016 úver zosplatnil, o čom informoval žalovanú listom zo dňa 25.09.2016 pod názvom Oznamenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, zaslaným podľa jeho tvrdenia obyčajnou poštovou zásielkou. Námietka žalovanej, že žalobca nepreukázal zaslanie tohto listu, ani samotnú skutočnosť, že k zosplatneniu úveru došlo dňa 19.09.2016 neobstojí, nakoľko skutočnosť zosplatnenia dlhu vyplýva z výpisu z interného systému právneho predchodcu žalobcu - Prehľad splátok a úhrad k predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, t.j. ku dňu 19.09.2016 nepochybne vyplýva suma neuhradených splátok vo výške 800,54 eur, ako aj suma po zosplatnení vo výške 734,90 eur. Súd poukazuje, že posledná úhrada pred zosplatnením bola dňa 31.03.2016 a hoci žalobca nepreukázal zaslanie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalovanej, resp. jeho doručenie žalovanej v súlade s bodom 15.2 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, súd má preukázané, že zosplatnenie úveru v danom čase bolo veriteľom vykonané v kontexte so skôr zaslanou predžalobnou upomienkou s upozornením na možnosť zosplatnenia úveru, keď k žiadnej úhrade zo strany žalovanej od 31.03.2016 nedošlo a s prihliadnutím na skutočnosť, že zosplatnenie úveru ku dňu 19.09.2016 vyplýva z interného systému žalobcu. Súd poznamenáva s prihliadnutím na ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého premlčané právo nemožno vymáhať, že pri skúmaní začiatku plynutia premlčacej doby nespĺnenou splátkou, odo dňa splatnosti ktorej začala plynúť premlčacia doba v zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka je splátka splatná bezprostredne pred zosplatnením, t.j. v danom prípade išlo o splátku splatnú dňa 20.08.2016. Premlčacia doba troch rokov v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka začala plynúť teda dňom 20.08.2016 a uplynula dňa 20.08.2019, pričom žaloba v tomto spore bola podaná skôr, t.j. dňa 24.06.2019, preto súd dospel k záveru, že k premlčaniu uplatneného nároku nedošlo a preto jeho vymáhanie je prípustné.

12. Poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 1.000,- eur a úhrady žalovanej do zosplatnenia vo výške 646,59 eur, ako aj skutočnosť, že žalovaná po zosplatnení úveru neuskutočnila žiadnu úhradu boli skutočnosťami medzi stranami nesporné, ale taktiež vyplývajú z výpisov z interného systému právneho predchodcu žalobcu.

13. V tomto spore uplatňoval žalobca voči žalovanej nárok na zaplatenie istiny poskytnutého úveru vo výške 888,85 eur (suma 1.535,44 eur, t.j. súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu vo výške 800,54 eur a sumy po zosplatnení vo výške 734,90 eur mínus suma 646,59 eur, t.j. uhradená suma žalovanou žalobcovi ku dňu podania žaloby) a na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5% ročne z istiny 888,85 eur od 01.10.2016 do zaplatenia.

14. Predovšetkým súd skúmal, či zmluva o úvere - ide o spotrebiteľský úver v zmysle ustan. § 1 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z.z. obsahuje všetky náležitosti požadované citovaným zákonom, najmä v jeho ustan. § 9 ods. 2. V tomto smere súd nezistil žiadne nedostatky. Súd ďalej poukazuje, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 ods. 1 Obč. zák. - ide o typovú zmluvu na pretlačenej formulári, ktorá obsahuje podmienky, ktorých obsah žalovaný v postavení spotrebiteľa nemohol pri uzatvorení zmluvy ovplyvniť. Skutočnosť, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy vystupoval v postavení spotrebiteľa, v konaní sporná nebola. O vzťah vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy ide vtedy, keď v rámci zmluvného vzťahu na jednej strane vystupuje dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Obsah spotrebiteľskej zmluvy je pre spotrebiteľa vopred pripravený a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jeho zmeny. Základná zásada právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je, že tieto zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, t.j. ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to pod sankciou absolútnej neplatnosti tejto podmienky. Neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú absolútne neplatné. Žalovaná v spore namietala rozpor odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov s dobrými mravmi. V danom prípade súd sa s touto námietkou žalovanej stotožnil. Zároveň v tejto súvislosti súd poukazuje na výšku dojednanej odplaty za poskytnutý spotrebiteľský úver a jej rozpor s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení od 1.6.2014, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu

prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis. Podľa § 10d odsek druhý nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. júna 2014 ak dôjde k poskytnutiu peňažných prostriedkov spotrebiteľovi v období po 31. máji 2014 a pred 1. septembrom 2014, odplatu sa na účely tohto nariadenia vlády rozumie odplata obvykle požadovaná bankami a pobočkami zahraničných bánk podľa § 1 ods. 1 až 3 za úvery alebo pôžičky v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy a za najvyššiu prípustnú výšku odplaty sa považuje odplata, ktorá nesmie prevýšiť dvojnásobok úrokových mier úverov pre domácnosti zverejňovaných na webovom sídle Národnej banky Slovenska ako súčasť úrokovej štatistiky za prvý mesiac kalendárneho štvrťroka predchádzajúceho uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy; úverom alebo pôžičkou sa rozumie aj obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

15. V danom prípade súd zistil, že úrok, ktorý sa považuje za odplatu v zmysle § 1 ods. 1 citovaného nariadenia vlády dojednaný vo výške 29,3% ročne prevyšuje dvojnásobok úrokových mier úverov pre domácnosti zverejňovaných na webovom sídle Národnej banky Slovenska ako súčasť úrokovej štatistiky za prvý mesiac kalendárneho štvrťroka predchádzajúceho uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy ($11,71\% \times 2 = 23,42\%$). Vzhľadom k tomu súd dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je neplatná v celom rozsahu (§ 41 Občianskeho zákonníka - z povahy úkonu vyplýva, že dojednanie o úrokovej sadzbe nemožno oddeliť od ostatného obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere) pre rozpor so zákonom a dobrými mravmi a preto v súlade s § 457 Občianskeho zákonníka bolo dôvodné priznať žalobcovi nárok na zaplatenie sumy len vo výške 353,41 eur, čo predstavuje rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru vo výške 1.000,- eur a sumou uhradenou žalovanou vo výške 646,59 eur. Z uvedeného dôvodu súd žalobe v tejto časti vyhovel. Súd vyhovel žalobe aj v časti uplatneného príslušenstva, a to úroku z omeškania vo výške 5% ročne avšak len z priznanej istiny vo výške 353,41 eur od 01.10.2016 do zaplatenia, nakoľko zo strany žalovanej nedošlo k úhrade tejto sumy istiny v nadväznosti na zosplatenie úveru oznámené žalovanej listom zo dňa 25.09.2016 a preto žalovaná následne dostala sa do omeškania s plnením istiny žalobcovi, pričom súd je toho názoru, že uplatňovanie úroku z omeškania počnúc šiestym dňom nasledujúcim po dni Oznamenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru nie je neoprávnené. Výška úroku z omeškania je v súlade s ustanovením § 369 ods. 1, 2, 3 Obch. zák., § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. V ostatnej časti, t.j. nad rámec priznanej sumy istiny a priznaného príslušenstva, a to úroku z omeškania súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

16. Súd povolil žalovanej na úhradu dlžnej sumy s prísl. splátky vo výške 40,- eur mesačne splatné vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, až do úplného zaplatenia dlžnej sumy, pod sankciou straty výhody splátok s poukazom na ustanovenia § 232 ods. 3 veta druhá CSP, keď zohľadnil pomery žalovanej, ktoré jej umožňujú splátku dlžnej sumy v uvedenej výške žalobcovi uhrádzať a žalobca takto vymedzenou splatnosťou dlhu nebude neprimerane dotknutý. Žalovaná pracuje v zmysle jej vyjadrenia k žalobe v Rakúsku ako opatrovatelka s čistým mesačným príjmom vo výške 820,- eur a má mesačné výdavky na telefón vo výške 42,- eur, elektrinu a plyn vo výške 108,- eur, lieky pre onkologicky chorú dcéru vo výške 380,- eur (niekedy prispieva aj manžel a rodina), hypotéku v SLSP, a.s. vo výške 283,- eur (rovnakú sumu platí manžel). Žalobca s postupným splatením dlhu vyjadril svoj súhlas, navrhol splátku 50,- eur mesačne, súd však vzhľadom na výšku priznanej sumy považoval za primeranú splátku 40,- eur mesačne - priznaná istina by takto mala byť splatená v 9 mesačných splátkach. Súd zdôrazňuje, že nezaplatením čo i len jednej splátky riadne a včas stáva sa splatnou celá dlžná suma uvedená vo výroku rozsudku, vrátane príslušenstva.

17. Preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

18. Súd priznal žalovanej s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 2 CSP nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 20,48%, nakoľko žalobca bol v spore úspešný len v rozsahu 39,76% na rozdiel žalovanej, ktorej procesný úspech predstavoval 60,24%, keďže z uplatnenej sumy vo výške 888,85 eur súd priznal žalobcovi sumu 353,41 eur - rozdiel týchto percentuálnych vyjadrení vo výške 20,48% predstavuje čistý procesný úspech žalovanej.

Podľa § 262 ods.1,2 CSP:

(1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Ružomberok písomne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1,2 CSP) - a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania - uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods.1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods.3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na uskutočnenie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.